

De Wilhelminastraat is een brede straat. In het oude centrum vrijwel altijd het kenmerk dat er vroeger een gracht is geweest. Dat klopt hier ook, want eeuwenlang lag hier de westelijke stadssingel. Samen met de stadsmuur vormde zij hier de stadsverdediging. Rond 1820 vond men dat die tijd wel was geweest en dat oude stadsmuren en poorten niet meer pasten. Men vond onderhoud weggegooid geld en afbraak was veel beter, want dat leverde geld op en men kon bij de afbraak ook de vele werklozen van die tijd tijdelijk aan een baan helpen. Dus gingen de stadsmuren tegen de vlakte en de poorten net zo.

Door de drooglegging van de Haarlemmermeer in 1852 was er in de Haarlemse grachten geen doorstroming meer en de stank van het stilstaande water was in de zomer niet te harden. De Haarlemse grachten, die in feite open riolen waren, ontkwamen ook niet aan de veranderwoede en vele werden gedempt. Stank weg en een brede straat erbij en historie verloren. De westelijke stadssingel veranderde daarmee in 1881 in Wilhelminastraat.

In de buurt waren door de teruglopende economie vele huizen afgebroken. Samen met de nieuwe Wilhelminastraat was dat het startsein om hier een nieuwe wijk met grote huizen te bouwen voor degenen die het konden betalen, de goeude stand. Zo ontstond in 1880 – 1881 een nieuw stadsdeel tussen de Sophiastreet en de Leidsevaart. In de rij monumentale huizen van de Wilhelminastraat werd de “Gemeenteschool voor jongens” gebouwd. In de voorgevel werd de timpaan (de driehoekige bekroning) van de gesloopte Kennemerpoort verwerkt; toen al een vorm van recycling. Het beeldhouwwerk in deze timpaan is uitgevoerd door de 17de eeuwse kunstenaar A. Snellaert. Het is heel bijzonder en bestaat uit onder meer uit het Wapen van Haarlem met stedelijke attributen en maar liefst tien engelen. Een aantal van hen houden wapenschilden vast.

De “Gemeenteschool voor jongens” was een deftige en strenge school onder leiding van de heer Hubregtse waar kinderen uit de goeude stand werden opgeleid voor de HBS of het gymnasium. De school had de ingang aan de Wilhelminastraat, maar ook een uitgang aan de achterzijde. Op het daar gelegen Sophiaplein was de Rijksleerschool voor kinderen uit de Vijfhoek. Als de leerlingen van beide scholen gelijktijdig uitgingen, was het vaak knokken geblazen. Later kwam in het gebouw een andere school, de Prof. Van Gilseschool en weer later stond het gebouw leeg en ging het zienderogen achteruit. Projectontwikkelaar Cobraspen nam het pand over van de gemeente met de voorwaarde dat het werd opgeknapt. Dat is gedaan. De buitenkant ziet er weer goed uit en binnenin zijn extra vierkante meters gewonnen door extra tussenvloeren. Dat kon omdat de hoogte in de lokalen heel royaal was. Cobraspen heeft bij de verbouwing de monumentale hal zoveel mogelijk ontzien en in oude luister hersteld. Het geheel is nu kantoorruimte.

